

XƯA NAY CHƯA TỪNG CÓ AI CHẠY ĐẾN CÙNG MẸ MÀ MẸ TỪ BỎ CHẴNG NHẬM LỜI!

... Cha Mario Acquistapace là Linh Mục dòng Salésien Don Bosco, truyền giáo tại Việt Nam. Trong bức thư đề ngày 16-9-1981 Cha kể lại ơn lành Đức Mẹ MARIA ban qua **ảnh vảy phép lạ** (ảnh Đức Mẹ ban ơn) như sau.

Chúng tôi đang ở Việt Nam trong thời chiến tranh nóng bỏng nhất. Một ngày, một cựu học sinh Salésien - tạm gọi là anh Giuse Hoàng - đến chào tôi tại Gò-Vấp và nói với tôi ngày mai anh sẽ đi trực thăng và sẽ nhảy dù xuống nơi gần nước Cam-Bốt. Tôi liền tôi trao cho anh ảnh Đức Mẹ MARIA ban ơn cùng với sợi dây đeo và nói với anh:

- Cha làm phép ảnh đeo và chúc lành cho con. Đức Mẹ MARIA sẽ cứu con!

Khi trực thăng bay trên vòm trời gần Cam-Bốt và bắt đầu thả lính nhảy dù xuống rừng rậm, thì cùng lúc ở dưới đất, địch quân cũng nhắm vào đoàn lính đang nhảy dù và bắn như mưa. Các viên đạn giết chết hầu hết các binh lính trước khi họ chạm tới mặt đất. Người lính cựu học sinh Salésien của chúng tôi là người nhảy dù cuối cùng. Nhưng trước đó, từ trên trực thăng, các binh lính cũng bắt đầu bắn trả liên tiếp, khiến địch quân dưới đất phải bỏ chạy. Nhờ đó, khi nhảy dù xuống, anh Giuse Hoàng không bị bắn chết.

Nhưng anh nhảy nhằm chỗ xấu và mất thăng bằng, nên bị gãy một chân. Chỉ còn một mình sống sót, lại bị thương và nằm trong rừng, anh Hoàng vô cùng lo âu và sợ hãi. Anh không sợ thú dữ cho bằng sợ địch quân trở lại và sẽ bắt anh làm tù binh. Rồi anh sẽ bị hành hạ, tra tấn và phải cung khai nhiều điều.

Nghĩ thế nên anh Hoàng nhất định kết liễu đời mình chứ chẳng thà bị rơi vào tay thù địch. Anh đưa tay lên ngực để rút quả lựu đạn tự vệ. Nhưng cùng lúc, tay anh chạm phải ảnh vảy phép lạ Đức Mẹ ban ơn. Anh bỗng sực nhớ lời tôi nói với anh khi trao ảnh cho anh:

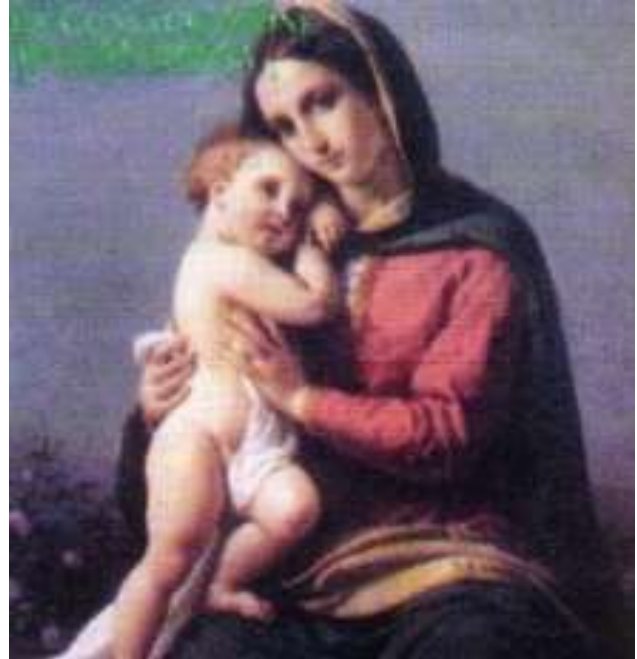
- Đức Mẹ MARIA sẽ cứu con!

Một tay siết chặt trái lựu đạn, một tay siết chặt ảnh Đức Mẹ, anh lo âu tự hỏi:

- Mình có nên tự tử hay không?

Thời gian nặng nề trôi qua. Anh Hoàng sống trong buồn khổ tột độ. Anh chỉ còn biết kêu cầu danh thánh Đức Mẹ MARIA. Thỉnh thoảng anh nghe tiếng địch quân đi qua đi lại xa xa. Sau một đêm dài, bình minh xuất hiện. Bỗng anh nghe tiếng bước chân của những bạn đồng ngũ đi qua gần đó. Anh lớn tiếng kêu cứu. Các bạn anh mừng rỡ chạy tới. Họ tức tốc mang anh lên trực thăng và đưa về Sài Gòn .. Thế là anh thoát nạn thoát chết. Một tháng sau, chân vẫn còn băng bột, anh Giuse Hoàng đến Gò-Vấp gặp tôi và quả quyết với tôi:

- Chính Đức Mẹ MARIA đã cứu con! Chính ảnh vậy phép lạ đã làm phép lạ Cha à!

... Câu chuyện xảy ra tại Trung Tâm thánh mẫu Lộ Đức.

Một ông người Anh phạm quá nhiều lầm lỗi không chối cãi được. Ông đến gặp người bạn Linh Mục và tuyên bố:

- Trong vài ngày nữa anh sẽ nghe tin tôi chết!

Người bạn ngạc nhiên nói:

- Anh nói gì bậy bạ thế!

Ông điềm nhiên trả lời:

- Trái lại, đó là ý tưởng duy nhất của tôi. Vả lại, tôi chẳng cần ai khuyên răn hay thương xót tôi cả! Tất cả đều đã được định đoạt hết rồi!

Người bạn Linh Mục lại nói:

- Nhưng anh không biết là anh phạm tội giết anh sao?

Ông trả lời:

- Đây không phải là tội phạm đầu tiên. Tuy nhiên, anh an tâm, tôi sẽ không gây gương mù gương xấu ở đây. Tôi sẽ tự tử ở nơi xa thật xa. Tôi sẽ đến Pau, để chào biệt mẹ già. Dĩ nhiên tôi không tiết lộ cho bà cụ biết ý định của tôi. Sau đó, tôi sẽ tìm nơi để chết ..

Ông lên đường đi Pau, một thành phố gần Lộ Đức, miền Nam nước Pháp. Ông cẩn thận mang theo súng lục trong người. Sau khi vĩnh biệt mẹ già, ông ra đi và chọn một con đường, nhưng không rõ đây là đường dẫn đến Lộ Đức.

Đang trên đường đi thì gặp chiếc xe người bạn.
Người bạn vui mừng dừng xe lại và hỏi:

- Anh đi đâu mà dáng điệu buồn sầu ủ rũ thế?
Hãy lên xe đi với tôi. Tôi tới Lộ Đức để thắp nến
nơi Hang Đá Đức Mẹ và xin Đức Mẹ MARIA
chữa lành con gái tôi.

Vì người bạn nài nỉ nên ông đành lên xe đi Lộ
Đức. Tới nơi, vì không muốn mất mặt, ông cũng
theo bạn ra tận Hang Đá.

Tình cờ nơi đây, đưa mắt nhìn xuống đất, ông
thấy có tấm đá khắc hàng chữ:

- Nơi đây Bernadette đã cầu nguyện.

Rồi như bị một sức mạnh vô hình lôi kéo, ông
bỗng quỳ sụp xuống. Một luồng sáng chiếu dội
vào tâm trí ông và xóa tan ý nghĩ đen tối tự tử.
Cùng lúc ấy, ông cảm nghiệm niềm an bình sâu
xa. Ông ngược mắt nhìn lên tượng Đức Mẹ Vô
Nhiễm và thầm thì lời nguyện:

- Lạy Nữ Vương, Mẹ nhân lành làm cho chúng con được sống, được vui, được cậy! ..

Quả thật, Đức Mẹ Lộ Đức đã cứu ông thoát chết!

... Kinh Hãy Nhớ

Lạy Thánh Nữ Đồng Trinh MARIA là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ xin bầu chữa cứu giúp, mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhậm lời. Nhân vì sự ấy, con lấy lòng trông cậy than van, chạy đến sắp mình xuống dưới chân Đức Mẹ, là Nữ Đồng Trinh trên hết các kẻ đồng trinh, xin Đức Mẹ đoái đến con là kẻ tội lỗi. Lạy Mẹ là Mẹ Chúa Cứu Thế, xin chớ bỏ lời con kêu xin, một đủ lòng thương mà nhậm lời con cùng. Amen.

(P. Arturo D'Onofrio, "Con Maria un cammino di Fede e di Amore", LER Napoli Roma, 1988, trang 16)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt